

Thủ Thiêm Interview Excerpt1	Interview Date: July 13, 2012
Resident	Code: 20120713_TT31
Downloaded from http://newurbanvietnam.commons.yale.edu/selected-interviews-tt/ This research sponsored by National Science Foundation Cultural Anthropology Program Award No. BCS-1026754.	

The interviewee detailed her family's preparation to a new location after being evicted from District 2, as well as her family's new life in Nhơn Trạch. With good preparation, early commitment to the new land policy and a relatively stable family condition, they were able to get used to the new life and somehow take advantage of the eviction. They also maintained a good relationship with new and old neighbors alike.

Interviewer: Lúc mà nhà bác về quận 2 mà mua được nhà khoảng 50 mét đất thì sống như thế nào, ở quận 2 ha?

Interviewee: Nói chung sống ha thì cũng tôi cũng nói với cậu là mình ăn thua nơi mình à. Sống thì chật vật, khó khăn rồi không có công ăn việc làm, ông thì chạy xe xích lô lúc đó là là nó cấm đâu có chạy xe xích lô được đâu, làm sao ông chạy. Ông thì chỉ có nghề chạy xích lô thôi thì đâu có chạy nữa. Rồi tôi ở nhà thì tôi cũng bán, mua bánh trái rồi này nọ để trước nhà bán, rồi ai kêu làm gì mình cũng làm.

Interviewer: Quận 2 đó.

Interviewee: Ừ. Ai kêu mình làm gì mình cũng làm, ở chị Tư ời chị lại chị lau dùm tôi cái nhà, ở bữa nay nhà tôi có công chuyện gì đó chị lại chị phụ dùm. Mình làm phụ người ta chiều người ta cho mình 1, 2 chục ngàn, có đồ ăn đồ thì người ta cho. Đó, rồi mình về cho con mình ăn. Rồi mình 1, 2 chục ngàn đó ngày mai mình có mình chợ búa mình mua gạo mua thóc cho con mình ăn. Nói chung cái gì cũng vậy ha, cái sự sống nó khó khăn lắm. bây giờ nhờ trời phật tui về đây rồi già rồi con tui nó buôn bán thì tui đỡ, tui không có cực khổ nữa, tui không có lội lặn nữa. Mà ắc lắm bây giờ vậy ha bệnh hoài à, ờ. Còn hồi đó cực khổ, cực cỡ nào cũng không có đau, không có bệnh ha. Ắc vậy ha. Một ngày đến tôi hả đội trên đầu, mang trên vai mà về nhà ha hả đổ ra bán không bệnh, không có, mà bây giờ lại bệnh. Ắc, giờ bệnh hoài à. Bị gan có mỡ, máu có mỡ mới năm

Interviewer: When your family came to District 2 and bought a 50-sqm land plot, how was life back there, back in District 2?

Interviewee: In general, I'm telling you that my life is a struggle here. Life was hard without any job. My husband rode the cycle rickshaw because it was the only thing he could do, but they banned it then so he couldn't find a means to do it. He only had this rickshaw job so he stopped then. For me, I was selling groceries in front of our house and did whatever people paid me for.

Interviewer: This is back in District 2.

Interviewee: Yes. Whatever they asked me to do, like hey Sister Tư, can you help me clean the house, or today my family has some business to take care of, can you come help us. I helped those people and later in the afternoon they paid me 10,000 or 20,000 and food, too. I brought the food back for my kids. Those 10,000 or 20,000 would help pay for rice and groceries for the next day. In general everything was the same. Life was hard. Now thank God I have moved here. Now I am old, my kids were running a business, so I don't have to make a living anymore. But it is cruel that now I am sick all the time. When life was hard I was not sick after all! How cruel! Everyday from dawn to dusk I had to [carry stuff] over my head or on my shoulder, but I was fine, now that I don't have to do anything I am sick. My liver and blood has too much fat. I just spent 8 days in Chợ Rẫy hospital

Thủ Thiêm Interview Excerpt1	Interview Date: July 13, 2012
Resident	Code: 20120713_TT31
Downloaded from http://newurbanvietnam.commons.yale.edu/selected-interviews-tt/ This research sponsored by National Science Foundation Cultural Anthropology Program Award No. BCS-1026754.	

nhà thương Chợ Rẫy ha hôm cũng cực, 8
ngày.